

Муҳтавиёт

Аркони Ҳаҷ
Вочиботи Ҳаҷ

Аркони Ҳаҷ

1. Эҳром: Ба далели фармудаи Набии акрам (с): ((Аъмол вобаста ба ниятхост ва барои ҳар кас подоши он чӣ ният кардааст))⁽¹⁾
2. Саъй байни Сафо ва Марва: Ба далели фармудаи Набии акрам (с): ((Саъй кунед, зеро, ки Аллоҳи мутаъол бар шумо саъйро фарз гардонидааст)). ⁽²⁾ Ва назди баъзе аз аҳли илм, вочиб аст, ки дар ҳоли тарк шуданаш, бо забҳи ҳайвоне чуброн мешавад.
3. Вуқуф дар Арафа: Ба далели фармудаи Набии акрам (с): ((Ҳаҷ Арафа аст)). ⁽³⁾
4. Тавофи Ифоза: Ба делели фармудаи Аллоҳи мутаъол: (Ва бояд, ки Байти Атиқро тавоф кунед) (Ҳаҷ 29)..

Огоҳӣ

Касе, ки рукне аз арконро тарк кунад, ҳаҷчаш тамом намешавад, то онро анҷом диҳад.

Вочиботи Ҳаҷ

1. Эҳром намудан аз миқот аст: Ба далели ин, ки Расули Аллоҳ (с) пас аз зикри миқотҳо фармуданд: ((Ин миқотҳо барои ҳамон мардумон аст ва низ барои касе, ки аз онҳо убур кунад, агар чӣ аз мардумони онҳо набошад, вале иродаи Ҳаҷ ва Умра карда бошад)). ⁽⁴⁾
2. Вуқуф дар Арафот то ғуруби офтоб барои касе, ки рӯз дар он ҷо мебошад, зеро Набии акрам (с) то ғуруб дар онҷо буданд.
3. Сипарӣ кардани шаб дар Муздалифа: Зеро, ки Набии акрам (с) дар онҷо шабро сипарӣ карда ва фармуданд: ((Бояд, ки умматам нусукашро бигирад, чаро ки ман намедонам, шояд пас аз ин сол онҳоро намебинам)) ⁽⁵⁾, зеро ки Набии акрам (с) барои заъифони мусалмонон иҷоза доданд, то пас аз нимаи шаб аз онҷо берӯн раванд, пас бар ин далолат мекунад, ки мабит дар муздалифа зурурӣ буда, чуноне, ки Аллоҳи

(1) Ба ривояти Бухорӣ.
(2) Ба ривояти Аҳмад.
(3) Ба ривояти Тирмизӣ
(4) Ба ривояти Бухорӣ.
(5) Ба ривояти Ибни Мочча.

мутаъол амр фармуда, то дар назди Машъарул-ҳаром зикрашро бинамоянд.

4. Сипарӣ кардани шабҳои Аёми Ташриқ дар Мино: Ба далели он чӣ, ки собит шуда **Набии акрам (с) барои шубонҳо дар мавриди Мино рухсат доданд⁽¹⁾**. Ин далел бар онаст, ки асл, вучуби сипарӣ кардани шаб дар Мино мебошад **ва назди бархе аз аҳли илм, суннати муаккада аст, ки таркаш макруҳ буда ва барои соҳибаш исоат мекунад**.
5. Рамӣи Ҷамарот: Ба далели фармудаи Аллоҳи мутаъол: **(Ва Аллоҳро дар рӯзҳои шуморшуда ёд кунед) (Бақара 203)**. Аёми маъдудот: Аёми Ташриқ.

Ва рамӣи Ҷамарот аз ҷумлаи зикри Аллоҳи мутаъол мебошад, ба далели фармудаи Набии акрам (с): **((Тавофи Байтуллоҳ ва саъй миёни Сафо ва Марва ва задани Ҷамарот барои барпо кардани зикри Аллоҳи мутаъол аст)).⁽²⁾**

6. Тарошидани муисар ва кӯтоҳ кардани он: Ба далели фармудаи Аллоҳи мутаъол: **(Ҳатман ба Масҷидул-ҳаром ба хости Аллоҳи мутаъол бо амн ворид мешавед, дар ҳоле, ки муйҳои саратонро тарошида ва ё кӯтоҳ кардаед) (Фатҳ 27)**.
7. Тавоф ва Видоъ: Ба далели он чӣ аз Ибни Аббос (р) ривоят шуда, ки фармуд: **((Ба мардум амр шуда, то охири аҳдашон бо Байтуллоҳ бошад, магар ин, ки ба зани ҳоиз таҳфиф шудааст)).⁽³⁾**

Суннатҳои Ҳаҷ

Ғайр аз аркон ва вочибот, боқии аъмол суннат аст, аз ин қарор:

1. Ғусл кардан ҳангоми Эҳром.
2. Эҳром бастан бо ду порчаи сафед, яке изор ва дигаре ридост.

(1) Ба ривояти Абӯяъло дар муснадаш.

(2) Ба ривояти Абӯдовуд.

(3) Ба ривояти Бухорӣ.

3. Лабайк гуфтан ва бо садои баланд.
4. Шаби Арафаро дар Мино сипарӣ кардан.
5. Бӯсидани Ҳаҷарул-асвад.
6. Изтибоъ: Дар тавофи қудум ва ё Умра, ридоро аз зери бағали рост бигзаронад, тавре, ки шонааш бараҳна бошад.
7. Рамл дар се даври аввали тавофи қудум ва ё Умра, яъне ба суръат роҳ рафтан.
8. Тавофи қудум барои Қорин ва Муфрад.

Суннатҳои Ҳаҷ

Қасе, ки суннате аз суннатҳои Ҳаҷро тарк кард, бар вай чизе нест ва ҳаҷчи ӯ дуруст аст.

